

Titel: BREV TIL: Gyldenstjerne, Mogens (1562-01-06)

Citation: "BREV TIL: Gyldenstjerne, Mogens (1562-01-06)", i *Breve til og fra Mogens Gyldenstjerne og Anne Sparre (2. bind)*, I KOMMISSION HOS G. E. C. GAD, s. 173.
Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-000743146-006-shoot-L0007431460060173.pdf> (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: Breve til og fra Mogens Gyldenstjerne og Anne Sparre (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Langesø, 6. April Januar 1562.

Anton Bryske til Mogens Gyldenstjerne.

Han giver Mogens Gyldenstjerne Raad vedrørende Retssagen mod Lave Brahe. Om Sagen mod Jep Torsen Sparre kan han ikke udtale sig, da han ikke er kendt med Stævninger udenfor Riget.

s. 174Mynn ganndske wennliig och kierliig helßenn etther nu och altiide forßennndtt mett Gudtt. Kiere her Mogenns, frennde och synnderlige gode wenn, tacker ieg etther ganndske kierligenn och giernne fore alt gott, j meg j mannge maade giortt och beuiist haffuer, huilckett ieg ganndske kierligenn och giernne medt etther igienn forskylle och forthienne wiill medtt alt, hues gode wdj mynn formuge were kanndt. Kiere her Mogenns, som j skriiffuer meg tiill, att her Lauge Bragde haffuer nu faaett sinn forfylling beschreffuit till lanndstingett, och mennte ther fore, att hanns budtt skulle haffue werit hoß meg ¹⁾ om wiidere forfylling eptther rigenns rett, oc j ther fore wiille haffue giennbreff ther emodt, om hanndt haffuer faaett forfylling, och ther som hanndt icke enndt nu haffuer faaet forfyllingenn, tha wiille j dog haffue et giennbreff wdj sagenn j forraaedtt, saa giiffuer ieg etther wennligenn tilkiennde, att hanndt eller hanns budt icke endt nu tiill thenne dag haffuer werit hos meg ther om, menn ther som hanndt hagde faaett forfyllingenn, skulle ieg straxtt haffue senndt etther fogett et giennbreff och bestillitt medtt Eskell Gøye, att thedtt straxt skulle komit fram. Och kanndt j icke faa giennbreff j sagenn, føre enndt hanndt tager lagdags breffuenn, thj manndt icke kanndt wiide att skriiffue datumett j giennbreffit, wdenn thedt tagis eptther lagdags breffuenn, oc j ther fore kunde bliiffue beskoffit. Menn nar her Lage tager sinn forfylling, wiill ieg sennde etthers fogett et giennbreff, saa j icke skall bliiffue forsømppt ther fore. Och wor etthers fogett her hos meg j dag medtt etthers breffe. Kiere her Mogenns, haffuer ieg igiemelseett the artickler, j sennde meg, tha tyckes meg, the duuger well alle samenn att framsette wdenn thedt fyrste artickell, j skreffuit haffuer, som ieg haffuer afftegnit medtt a, thedtt siunes meg aff s. 175mynn ringe forstanndt attj maa lade bliiffue wde, thj thedtt er liige som j wiille pante either sielff wtt. Som j och skriiffuer, om thet er nock, j framsennder the besiglett kopiier aff etthers hoffuit breffue, saa raader ieg either, attj sennder etthers hoffuit breffue fram medtt ett wiist budt; thij att ther som j antuorder thennum thenn, som wiilß er, tha kanndt j well fange thennum hiem igienn medtt Guds hielp wdenn fare och skade. Thij ther som her Lage kanndt fange nogenn medganng, tha skall hanndt well begynnde att sette høgtt paa medtt ald thenn dell, handt kanndt, och er ther gangenn enn dom for koningenn, att huem som wiill winde nogett, tha skall hanndt haffue sinne hoffuit breffue tilstede, som j well sielff wedtt. Som j skriiff[uer], att lanndsdomer siger, j skulle kalle lep Tordßenn tiill Ly[beck], som hanns brofell skulle were, och j ther fore wiille wiide, huad ieg [ther] wdj raade etther, saa wedtt ieg inntedtt wdj thenn sag etther att raade, thj ieg er wdj thenn sag wforfarenn att kalle nogenn wdenn rigett, medenn j maa ther om beraade etther sielff medtt etthers wener. Och som j och skriiffuer meg tiill, att lanndsdomere wiill haffue kaast och thering aff etther, fore j steffntt hanum for koningenn, saa wedtt ieg icke anndit att raade etther j thenn sag, enndt som recesßenn formelder, som j sielff forfare kanndtt. Och som j skriiffuer om lep Tordßenns sag, saa siutes meg, att thedtt hagde werit gott, ther hagde werit giortt enn ende paa fore xx aar siidenn etc. Kiere her Mogenns, som ieg och formercker j etthers skriiffuelße, att Gudt almectiste haffuer haardeligenn straffit etther medt sit haarde riiß, saa kiennde Gudt almectiste, att thedtt gjør meg saare wntt och er meg liett att høre, menn Gudt almectiste wiill dog framdriiffue sinn gode wiillige; dog thenn euiige Gudt were loffuit, ieg formercker, attj er enndt komenn tiill etthers sundehedtt igienn, huilckett meg er ganndske kiertt. Kiere her s. 176Mogenns, wdj alle the maade, ieg nogenn thiidtt kanndt gjøre nogenn thenn dell, etther tiill ere och gode were kanndt, skall j altiide finde meg ganndske goduillig och wspart, som etther bør att finde etthers kiere frennde och synnderlige gode wenn, kiennde Gudt almectiste, som ieg etther nu och altiide wiill haffue befallit. Och gjører well och heiser etthers kiere høstrue och børnn medtt mange gode natther paa mynne wegne. Schreffuit paa Lanngeßøø hellige thre konnge[rs] dag anno dominj 1562.

Anthonis
Bryske.

(Bagpaa: Seglet, Udskriften og Mogens Gyldenstiernes Paaskrift:)

Erlliig welbyrdiig manndt oc strenge ridder her Mogenns Gyllenstienn tiill Stiernholm, sinn kiere frennde och synnderlige gode wenn, ganndske wennligenn tilschreffuit.

Anttonij Briiske.

Tr.: D. Mag. 4. R. V. 342 ff.